Κυριακή Ε' Νηστειών: Η Κυριακή της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας (Lev Gillet)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 31 Μαρτίου, 2023

Όσον αφορά το πρόσωπο της **οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας**, δεν είναι δυνατόν να διακρίνουμε με βεβαιότητα μέσα στις παραδόσεις το ιστορικό κομμάτι από το κομμάτι του θρύλου. Αξίζει όμως να δεχθούμε με απλότητα το γεγονός ότι η Εκκλησία θέλησε να την αναδείξει σε «**υπόδειγμα μετανοίας**», όπως ψάλλουμε στον Όρθρο, σύμβολο μεταστροφής, συντριβής και αυστηρότητας. Εκφράζει, τούτη την **τελευταία Κυριακή της Τεσσαρακοστής**, την τελευταία και πιο επείγουσα έκκληση που μας απευθύνει η Εκκλησία πριν από τις ιερές ημέρες του Πάθους και της Αναστάσεως.

Από το **αποστολικό ανάγνωσμα** (Εβρ. 9:11-14) ας κρατήσουμε το γεγονός ότι ο Χριστός «*διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσήλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος*».

Το **Ευαγγέλιο** (Μάρκ. 10:32-45) περιγράφει την άνοδο του Ιησού προς την Ιερουσαλήμ πριν από το Πάθος. Ο Ιησούς «παραλαβών» τους Δώδεκα Αποστόλους αρχίζει να τους εξιστορεί ότι θα συλληφθεί, θα καταδικαστεί, θα θανατωθεί και θα αναστηθεί. Στο κατώφλι της Μεγάλης Εβδομάδος «παραλαμβάνει» άραγε και μας ο Σωτήρας μας για μια γεμάτη οικειότητα συζήτηση, όπου μας εξηγεί το μυστήριο της Λυτρώσεως; **Ας Του ζητήσουμε να μας βοηθήσει να γνωρίσουμε βαθύτερα τι ακριβώς συμβαίνει για χάρη μας πάνω στον Γολγοθά**. Του δίνουμε όμως την δυνατότητα και την άνεση για μια τέτοια μυστική επικοινωνία; Αρπάζουμε κάθε ευκαιρία για μια ιδιαίτερη συνομιλία μαζί Του; Ωστόσο, να και οι δύο γιοι του Ζεβεδαίου που πλησιάζουν τον Κύριο και Του ζητούν, όταν Εκείνος δοξαστεί, να καθίσουν δίπλα Του, δεξιά και αριστερά Του, για να λάβουν ως απάντηση από τον Κύριο -και μαζί τους κι εμείς- ένα ερώτημα: «Μπορείτε να πιείτε το πικρό ποτήρι που

θα πιω εγώ σε λίγο;». Και εξηγεί στους μαθητές ότι το αληθινό μεγαλείο έγκειται στο να υπηρετούμε τους αδελφούς μας, αφού και ο Υιός του ανθρώπου «οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν».

Το βράδυ της τελευταίας αυτής Κυριακής της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας αφήνει ήδη να διακρίνουμε αμυδρά το φέγγος της Μεγάλης Εβδομάδας που αρχίζει από την επόμενη Κυριακή, όταν θα έχει αναστήσει τον Λάζαρο. Έτσι, ο Εσπερινός τούτης της Κυριακής αναγγέλλει ήδη την ανάσταση του Λαζάρου, αναφερόμενος και στον φτωχό Λάζαρο της παραβολής: «*…ἀρεταῖς με πλούτισον καὶ πένητι Λαζάρῳ με σύνταξον, τῆς τοῦ πλουσίου τιμωρίας με ἐξαιρούμενος…*». Η Εκκλησία, κατά κάποιο τρόπο, ανυπομονεί να μπει στις ιερές μέρες που θα αρχίσουν την επόμενη εβδομάδα, επισπεύδει, μας ωθεί τούτη την τελευταία Κυριακή να προχωρήσουμε προς τα όσα θα εορτάσουμε τις επόμενες επτά ημέρες: «*Κυρίω, προεόρτιον ὕμνον τῶν Βαΐων ἄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ δυνάμει θεότητος, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ νεκρῶσαι τὸν θάνατον διὸ ἑτοιμάσωμεν εὐσεβῶς τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τὸ ὡσαννὰ ἐκβοῆσαι τῷ ποιητῇ τοῦ παντός*».

[Lev Gillet (ενός Μοναχού της Ανατολικής Εκκλησίας), Πασχαλινή κατάνυξη, 1η έκδοση, εκδ. Ακρίτας, Αθήνα, 2009]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*